

РЕШЕНИЕ

№ 6095

гр. София, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 05.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **13596** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на М. К. П., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. М., срещу Заповед № Л-487 / 08. 12. 2025 г. на началника на Затвора С., за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен. Твърди се, че при издаване на оспорваната заповед са нарушени административно производствените правила, допуснати са противоречия с материалните разпоредби, както и че проверката е извършена непълно и не са изяснени всички обстоятелства по случая. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото. Представя писмени бележки.

Ответникът – началника на Затвора С., чрез процесуалния си представител, моли съда да остави жалбата без уважение и да постанови решение, с което да потвърди като законосъобразна заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят М. К. П., е назначен на длъжността „надзирател I-ва степен“ в Затвора С..

С докладна записка рег. № 20649 / 01. 09. 2025 от командира на V отделение до началника на Затвора С., е посочено, че за времето от 01. 09. 2025 г. от 00.00 часа до 04.00 часа М. П. не е извършил нито един периодичен обход на групата, като е записал такива в тетрадката за извършените обходи.

Със заповед № Л-396 / 04. 09. 2025 г. на началника на затвора, е наредено извършването на проверка по отношение на изнесеното в горепосочената докладна.

С писмена справка рег. № 23723 / 06. 10. 2025 г., са изложени резултатите по отношение на извършената проверка. Справката е връчена на 14. 10. 2025 г. на П.

С покана рег. № 25357 / 22. 10. 2025 г., е поканен П. да представи писмените си обяснения по случая.

С рег. № 11961 / 06. 11. 2025 г. са постъпили писмени обяснения от П..

Със Заповед № Л-487 / 08. 12. 2025 г. на началника на Затвора С., на М. П. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 6 месеца. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е връчена на 10. 12. 2025 г.

С жалба от 15. 12. 2025 г. по описа на АССГ, е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния орган – началника на Затвора С., който на основание чл. 15, ал. 1, т. 3 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/, налага дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

При издаването обаче на оспорената заповед, е налице особено съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

На основание чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС, за държавните служители по ал. 1, т. 1 се прилагат разпоредбите относно държавната служба в Закона за Министерството на вътрешните работи, доколкото в този закон не е предвидено друго.

Съдът намира, че в конкретния случай не е спазен реда по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР и не са приети обясненията на държавния служител /безспорно същия не е изслушан/ преди налагането на дисциплинарно наказание.

По делото са налице обяснения рег. № 11961 / 06. 11. 2025 г. дадени от държавния служител, но няма данни, че същите са приети от дисциплинарна наказващия орган, тъй като няма такова отбелязване върху тях.

Съгласно чл. 27, ал. 4 от Инструкция № 8121з-877 от 6.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, дисциплинарно наказващия орган приема с резолюция писмените обяснения и възражения, дадени от служителя, в която отбелязва своето име, длъжност и дата.

В конкретния случай, върху представените обяснения липсват горните отбелязвания, поради което не може да се установи дали същите са приети от дисциплинарна наказващия орган. Има поставено единствено резолюция „Ч.Р. за прилагане към материалите на проверката“, но това не означава, че същите са приети и въобще обсъдени от ДНО. Липсва и посочване от кого е поставена тази резолюция.

Данни, че обясненията са обсъдени от началника на затвора липсват и в издадената заповед, доколкото в нея същите само се споменават, но въобще не се коментират.

От друга страна, остава неясно и законовите разпоредби, за които се твърди, че П. е нарушил.

В оспорената заповед се сочи, че служителят е нарушил чл. 312, ал. 1 от ППЗИНЗС, съгласно която надзирателите независимо от поста, на който изпълняват служебните си задължения, са

длъжни да познават и спазват нормативните актове във връзка с изпълнението на наказанието лишаване от свобода и мярката за неотклонение задържане под стража.

Това действително е така, но в конкретния случай липсва описание кои конкретно нормативни актове не се познават и съответно кои разпоредби са нарушени с действията на държавния служител.

Липсата на описание на нормативните актове, с които следва да съобрази поведението си държавния служител е особено съществено нарушение, тъй като е пречка същият да организира защитата си.

Единствено в писмената справка се сочи, че П. не е извършил обходите регламентирани в заповед № Л-155 / 03. 7. 2023 г. на началника на Затвора С., както и разпоредби на Инструкцията за особеностите на пост № 28-29, но същите не са посочени в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

В тази връзка, съдът е задължил ответника да представи доказателства, че П. е запознат с горепосочената заповед и инструкция, но такива доказателства не бяха представени. С писмена молба само се цитират разпоредби от ППЗИНС, но същите не доказват, че служителят е запознат с тези актове и вследствие на това може да му се вменява вина за неизпълнението им.

Освен това формално липса и място на извършване на нарушението доколкото се сочи, че П. е надзирател в затвора С. и като постови на пост № 28 и 29 не е извършил обход, но това е възможно да е извършено и в друго място за лишаване от свобода.

Също така, при издаването на оспорената заповед не е извършена преценка на тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител, което представлява нарушение на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР.

Посочените разпоредби са императивни и нарушаването им е съществено нарушаване на процесуалните правила при издаване на процесната заповед, свързано с правото на защита на наказаното лице, поради което оспорената заповед следва да се отмени само на това основание.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила - отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя направените разноски, като се претендират такива в размер на 10 лв. държавна такса и 790 лева адвокатско възнаграждение или общо 800 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. К. П., ЕГН [ЕГН], Заповед № Л-487 / 08. 12. 2025 г. на началника на Затвора С., за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на М. К. П., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 409,03 евро (четиристотин и девет евро и три евроцента).

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

